EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 26.11.2008
KOM(2008) 831 lõplik

2005/0241 (COD)

KOMISJONI ARVAMUS

EÜ asutamislepingu artikli 251 lõike 2 kolmanda lõigu punkti c alusel Euroopa Parlamendi muudatusettepanekute kohta nõukogu ühises seisukohas, mis käsitleb ettepanekut

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUSE KOHTA

reisijate meritsi ja siseveekogudel vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral

MILLEGA MUUDETAKSE KOMISJONI ETTEPANEKUT EÜ asutamislepingu artikli 250 lõike 2 alusel

2005/0241 (COD)

KOMISJONI ARVAMUS

EÜ asutamislepingu artikli 251 lõike 2 kolmanda lõigu punkti c alusel Euroopa Parlamendi muudatusettepanekute kohta nõukogu ühises seisukohas, mis käsitleb ettepanekut

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUSE KOHTA

reisijate meritsi ja siseveekogudel vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral

(EMPs kohaldatav tekst)

1. SISSEJUHATUS

EÜ asutamislepingu artikli 251 lõike 2 kolmanda lõigu punktis c on sätestatud, et komisjon peab esitama arvamuse Euroopa Parlamendis teisel lugemisel tehtud muudatusettepanekute kohta. Komisjon esitab allpool oma arvamuse parlamendi 19 muudatusettepaneku kohta.

2. TAUST

Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku edastamise kuupäev (dokument KOM(2005) 592 (lõplik) - 2005/0241 (COD):	13. veebruar 2006
Regioonide Komitee arvamuse kuupäev:	15. juuni 2006
Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamuse kuupäev:	13. september 2006
Euroopa Parlamendi arvamuse kuupäev, esimene lugemine:	25. aprill 2007
Komisjoni muudetud ettepaneku kuupäev:	22. oktoober 2007
Ühise seisukoha vastuvõtmise kuupäev:	6. juuni 2008
Euroopa Parlamendi arvamus teisel lugemisel:	24. september 2008

3. ETTEPANEKU EESMÄRK

Ettepaneku eesmärk on pakkuda kõikidele laevareisijatele ja vedajatele sõltumata laeva marsruudist kooskõlastatud õigusraamistikku, milles oleks kindlaks määratud nende õigused ja kohustused. Selle kooskõlastamise tase peaks olema piisavalt kõrge, et tagada mitte üksnes kahjude õiglasem hüvitamine, vaid ka õnnetuste tõhusam ennetamine.

Ettepanekuga võetakse ühenduse õigusse üle reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokoll (edaspidi „Ateena konventsioon”), mis võeti vastu Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni egiidi all. Ateena konventsioon on ajakohane tekst, milles on selgelt sätestatud reisijate ja vedajate õigused ja kohustused, nähtud ette vedaja

süüta vastutuskord meresõidu vahejuhtumist tulenevate kahjude korral, määratud kindlaks piisavalt kõrged hüvitiste ülemmäärad, nõutud kõikidelt vedajatelt kindlustussertifikaati ning sätestatud, et kahjusaaja võib hüvitise saamiseks pöörduda otse kindlustusandja poole.

Tuleb märkida, et paralleelselt kõnealuse algatusega kavatsevad liikmesriigid ja ühendus ühineda Ateena konventsiooniga[1].

Koos Ateena konventsiooni ühenduse õigusse ülevõtmisega tuleks teha teatavaid kohandusi.

– Ateena konventsioon hõlmab üksnes rahvusvahelist meretransporti. Komisjon teeb ettepaneku laiendada kohaldamisala kabotaažile (meretransport ühe ja sama liikmesriigi piires) ja siseveetranspordile;

– kuna ühtlustamisest peaksid kasu saama nii reisijad kui vedajad, teeb komisjon ettepaneku mitte kohaldada Ateena konventsiooni sätet, mille kohaselt võib liikmesriik iseseisvalt vastu võtta hüvitiste piirmäärad, mis on kõrgemad konventsioonis sätestatud piirmääradest. Lisaks on komisjon arvestanud Euroopa Parlamendi esimesel lugemisel olevat muudatusettepanekut, mille kohaselt tuleb tagada, et kannatanud saaksid igal juhul hüvitist vastavalt Ateena konventsioonis sätestatud ülemmäärale. Praeguses olukorras oleks võimalik paralleelselt Ateena konventsiooniga sõlmida teine vedajate vastutuse piiramise konventsioon, millega kehtestatakse õnnetuse korral makstava hüvitiste ülemmäär ja mille tulemusel igale ohvrile makstav hüvitis väheneks.

– Tuleks lisada meede, mille eesmärk on hüvitada senisest soodsamalt puuetega inimeste varustusele tekitatud kahju.

– Tuleks lisada ettemaksete tegemise kohustus.

– Tuleks lisada kohustus teavitada reisijaid nende õigustest.

4. KOMISJONI ARVAMUS EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSTE KOHTA

4.1. Muudatusettepanekud, millega komisjon nõustub

4.1.1. Muudatusettepanekud, millega nõustutakse tervikuna

– Muudatusettepanekud 2, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 16, 18 ja 19 kiidetakse heaks tervikuna.

4.1.2. Muudatusettepanekud, millega nõustutakse osaliselt

– Muudatusettepanekuga 1 nõustutakse üksnes osaliselt. Komisjon ei nõustu kõnealuse muudatuse viimase lausega, mida võib mõista nii, et kohustusliku kindlustussüsteemi kehtestamine ei mõjuta juba olemasolevaid kindlustussüsteeme. Tegelikkuses omab sellise kohustusliku kindlustussüsteemi kehtestamine kindlasti mõju üksikettevõtjatele, seda isegi juhul, kui kindlustusturu struktuuri üldiselt jääb mõjutamata.

---

[1] Nõukogu otsuse ettepanek, mis käsitleb Euroopa Ühenduse ühinemist reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga – KOM(2003) 375, 24. juuni 2003. Vastuvõtmisel.

– Muudatusettepanekud 3 ja 17 kiidetakse heaks üksnes osaliselt. Komisjon leiab, et ei ole realistlik nõuda reisijatele täieliku teabe andmist. See tähendaks, et neile tuleks anda koopia kõigist kehtivatest õigusaktidest, sh tsiviilmenetlusest. Muudatusettepanekutega 3 ja 17 on ühtlasi ette nähtud teabe andmine reisijatele enne väljumist. Määruse reguleerimisala tõttu ei ole see kõikidel juhtudel teostatav. Määrust kohaldatakse eeldusel, et leping on sõlmitud kolmandas riigis; sel tingimusel on võimalik üksnes tagada, et teave on kättesaadav reisija pardaleminekul.

– Muudatusettepanekuga 14 nõustutakse üksnes osaliselt. Komisjon ei nõustu ühise seisukoha artikli 5 teise lõike (hüvitusmehhanism terrorirünnaku korral) väljajätmisega.

– Muudatusettepanekuga 15 nõustutakse üksnes osaliselt. Komisjon ei pea kohaseks tagada ettemakse teatavat miinimumsummat sellisel juhtumil nagu täielik ja püsiv invaliidisus. Komisjon tuletab meelde, et ettemakseid tuleb teha surmajuhtumi ja vigastuste puhul, kuid invaliidsusjuhtumite arvessevõtmiseks tuleb järgida invaliidsuse tuvastamise menetlust, mis võtab teatava aja ega vasta seetõttu vajadusele maksta ettemaks kiiresti välja.

4.2. Muudatusettepanekud, millega komisjon ei nõustu

– Muudatusettepanekuga 4 ei saa nõustuda, kuna see ei ole enam ajakohane. Selles osutatakse menetlusele, mille kohaselt iga konventsioonis tulevikus tehtav muudatus inkorporeeritakse automaatselt ühenduse õigusaktidesse, v.a komisjoni vastupidine määrus, mis on vastu võetud komiteemenetlusega. Ühises seisukohas on lähtekoht muutunud ning komisjon nõustus muudatusega. Ateena konventsiooni raames sätestatud hüvitise ülemmäärade muutmise võib inkorporeerida komisjoni määruse vastuvõtmisega, mis kiidetakse heaks kontrolliga regulatiivmenetluse teel. Kõikide muude konventsiooni muudatuste puhul on vaja kaasotsustusmenetlust.

– Muudatusettepanekut 5 ei saa võtta vastu laia ulatusega avalduse osas, kuna viimase koht ei ole selles erimääruses, milles käsitletakse Euroopa Meresõiduohutuse Ameti pädevuste ümberhindamist.

5. KOKKUVÕTE

Vastavalt EÜ asutamislepingu artikli 250 lõikele 2 muudab komisjon oma ettepanekut eespool osutatud viisil.